

Corina Polman-Vuurboom (41)

Familie: moeder van o.a. Justin en Collin, zus van Irma & Marcel

Woonplaats: Genemuiden

Hobby's: zwemmen, vrijwilligerswerk Wereldwinkel, crea- en luizenmoeder

Gehoorverlies: met name hoge tonen en aan beide oren 70 dB

Collin Polman (14)

Familie: broer van Justin

Woonplaats: Genemuiden

Hobby's: badminton

Gehoorverlies: licht gehoorverlies, draagt geen hoortoestel



“Slecht horen is in onze familie de normaalste zaak van de wereld”

De familie Vuurboom telt meer hoortoesteldragers dan een gemiddelde familie. Zeer waarschijnlijk is er sprake van een dominant overdraagbaar gen dat slechthorendheid veroorzaakt. Irma (38) Bloem-Vuurboom weet niet anders. Haar opa en haar vader hoorden slecht, en datzelfde geldt voor haar broer Marcel, zus Corina, dochter Laura, neefjes Collin en Justin en nichtje Zara.

Irma Bloem-Vuurboom (38)

Familie: moeder van o.a. Laura (slechthorend), zus van Corina & Marcel

Woonplaats: Enschede

Hobby's: piano spelen, darten, shoppen

Gehoorgeverlies: rechteroor doof, linker-oor gehoorgeverlies

Weetje: ooit actief bij SHJO, voorloper van SH-Jong (zie pagina 12)

Marcel Vuurboom (36)

Familie: broer van Corina & Irma, getrouwd en vader van o.a. Zara (6)

Woonplaats: Enschede

Beroep: voorman in de bouw

Hobby's: Fotograferen, films en vrienden

Gehoorgeverlies: grensgeval, draagt momenteel geen hoortoestellen

Justin Polman (11)

Familie: broer van Collin

Woonplaats: Genemuiden

Hobby's: voetballen en badminton

Gehoorgeverlies: met name hoge tonen, draagt 2 hoortoestellen

O f er inderdaad sprake is van een dominant overdraagbaar gen bij de familie Vuurboom, hebben de familieleden nog nooit laten onderzoeken. De reden hiervoor vat Irma's zus Corina Vuurboom-Polman nuchter samen: “Dat de slechthorendheid in onze familie erfelijk is, dat staat als een paal boven water!”. Overigens is tijdens een stamboomonderzoek gebleken dat er in 1920 een zeer slechthorende vrouw met een Vuurboom is getrouwd en sindsdien slechthorendheid zeer veel in de familie voorkomt.

>> Sla de bladzijde om en lees hoe Irma, Corina, Marcel en Justin & Collin omgaan met slechthorendheid.

Families zoals de familie Vuurboom kunnen ervoor kiezen om mee te doen aan een genetisch onderzoek naar erfelijke slechthorendheid. Het vaststellen van een genetische oorzaak van gehoorgeverlies binnen een familie heeft belangrijke voordelen. Genetische testen worden vergoed volgens het pakket van de basisverzekering wanneer deze test door een arts wordt aangevraagd. Een genetische test is een ingewikkelde technische procedure, die vele verschillende stappen omvat.

>> Lees meer over familiestudies naar erfelijke slechthorendheid op pagina 26.



Marcel Vuurboom (36)

“Er zijn ergere dingen die een mens kan overkomen dan slechthorendheid. Slecht horen was en is in onze familie net zo normaal als haar op je hoofd hebben. Behoeft om er diep over te praten heb dus niet. Liever maak ik babbelgrapjes. ‘Nee dat vroeg ik niet dove’, zeg ik soms tegen Irma en Corina. Het komt wel eens voor dat ze raar reageren omdat ze het niet gehoorde zelf invullen. Zelfspot heb ik ook op mijn werk. Mijn collega’s weten dat mijn gehoorprobleem geen beladen onderwerp is. **Lastig vind ik het om een hoortoestel te dragen, want ik ben nogal ijdel.** Zo ook onze lieve dochter. De tuttebel eersteklas heeft haar hoortoestellen al in de hand wanneer ze terugkomt van school. Toch overweeg ik nu om een nieuw gehoorapparaat aan te schaffen, zo’n ‘achter-het-oor-ding’ dat fatsoenlijk werkt en goed geluid levert. Mijn gehoor is wat achteruit gegaan en bovendien geef ik door zelf hoortoestellen te dragen het goede voorbeeld aan mijn dochter. Mijn rebellie en ijdelheid zijn inmiddels al wat minder. Ik ben toch al wat ouder en ach, wat maakt het uit: ik heb toch al verkering!”

Collin Polman (14)

“Ik háát hoortoestellen. Ik krijg er eczeem van en dat doet zeer. Gelukkig hoef ik ze nu niet meer in. Toen ik tien was ben ik tijdens het spelen een hoortoestel kwijtgeraakt. Zo’n groene met legerprint. We konden ‘m nergens meer vinden. Tijdens een gehoortest bleek dat mijn gehoor goed genoeg was om het zonder een hoortoestel te doen. Elk halfjaar ga ik voor controle, omdat ik een grensgeval ben. **Waarschijnlijk moet ik ooit weer hoortoestellen, maar liever niet!** Op school zit ik vooraan om de leraren goed te verstaan. Als ik terug naar huis fiets en het waait hard, dan hoor ik mijn vrienden niet goed. Aan Justin heb ik wel eens gevraagd of hij op school gepest wordt vanwege zijn hoortoestellen. Maar dat is niet zo.”



Justin Polman (11)

“Ik heb een hele leuke familie. Mijn nichtje Laura, die ook slecht hoort, is gek op mij. Mijn andere nichtje Zara draagt haar hoortoestel alleen naar school. Ik doe ze pas uit voor het slapen gaan. **Ik kom wel eens kinderen tegen die vragen: wat heb je daar in je oren?** Dan begrijpen ze het niet en dan zeg ik dat ik slecht hoor. Op school versta ik de leraren via solo-apparatuur. Nieuwe leraren snappen vaak niet hoe het microfoontje werkt. Soms versta ik ze dan niet goed, maar als ik het al begrijp dan luister ik ook niet meer en ga ik met een klasgenoot kletsen. Later word ik profvoetballer: ik ben nu al bijna de beste van de klas en speel zelfs mijn grote broer Collin eruit. Maar als ik hem niet versta, dan herhaalt hij wat hij zegt zolang het nodig is. Dat doen mijn schoolvriendjes gelukkig ook.”



Corina Polman-Vuurboom (41)

“Net als mijn vader, maakt de slechthorendheid mij wel eens onzeker. Ook hij vond het lastig om met het gehoorverlies om te gaan. Hij was niet zo’n prater, dus veel hebben we er niet over gepraat. Mijn slechthorendheid was thuis iets heel normaal, maar op school natuurlijk niet. Nu ik moeder ben merk ik dat mijn slechthorendheid soms leidt tot irritaties in het gezin, met name bij mijn kinderen in de pubertijd. Hun lontje is net wat korter, ze hebben minder geduld. **Toen de kinderen nog klein waren, durfde ik mijn hoortoestellen ’s nachts soms niet uit te doen. Mijn man slaapt overal doorheen, dus ik was bang ze niet te horen.** Tijdens het avondeten ben ik degene die bij teveel geluid aan de bel trekt. Als iedereen door elkaar praat en met bestek rammelt, dan kan ik het allemaal niet meer verstaan. Duidelijke regels om rekening om met elkaar te houden hebben we niet. Justin en Collin stimuleer ik om extra assertief te zijn. Vooral op school, ze moeten natuurlijk wel alles meekrijgen. Verder zijn we niet anders dan een normaal gezin. Hoewel, bij ons kan het voorkomen dat ik niet weet waar papa is, omdat ik zijn aankondiging om bij de burens op de koffie te gaan niet heb gehoord.”

Irma Bloem-Vuurboom (38)

“Slechthorendheid is voor mij de normaalste zaak van de wereld. Toen ik op mijn vierde hoortoestellen kreeg was ik trots: ik kreeg zelfs één hoortoestel meer dan mijn vader! Ik heb geluk gehad dat ik ben opgegroeid in een gezin waar gehoorverlies de normaalste zaak van de wereld is. Daarom heb ik ook nooit van mijn gehoorverlies gebaald. Ook tijdens de pubertijd ben ik er vrij snel overheen gestapt, sneller dan mijn zus Corina. Omdat zij pas op latere leeftijd slecht is gaan horen, denk ik dat ik er beter mee om kan gaan dan zij. **Als je open kaart speelt en een positieve houding hebt, dan reageert de omgeving ook heel losjes op je hoorprobleem.** Inmiddels heeft de geschiedenis zich herhaalt. Mijn dochter Laura (6) is ook slechthorend en heeft ook op haar vierde twee hoortoestellen gekregen. Haar audiogram is identiek aan de mijne toen ik klein was. En ook zij is apetrots op haar twee toestellen. Ze heeft er zelfs één meer dan mama: vanwege mijn eenzijdige doofheid draag ik nu nog maar één hoortoestel.”

